

8 jarig wilflifeproject – Onderzoek naar hoe mensen en dieren beter met elkaar kunnen leren samenleven

Dynamisch co-management van interacties tussen mensen en wilde dieren in Nederland

Wilde of vrij levende grote zoogdieren keren op grote schaal terug naar Nederland, en onze houding tegenover wilde dieren verandert sterk. In het 8-jarig project WildlifeNL (2023-2030) onderzoeken wetenschappers samen met maatschappelijke partners hoe mensen en wilde dieren beter met elkaar kunnen leren samenleven.

We leven in een tijd dat de aantallen, en de verspreiding, van verschillende, mogelijk schadeveroorzakende fauna, sterk toenemen. Denk hierbij aan verschillende hoefdiersoorten, de wolf, maar ook ganzen, bevers, dassen en verschillende andere soorten. Soms gaat het daarbij om groeiende populaties wilde dieren zoals wild zwijn en hert, soms om grote grazers zoals hooglanders die worden ingezet als onderdeel van natuurbeheer.

Ook gaat het om eerder uitgestorven dieren die opnieuw door de mens zijn geïntroduceerd, zoals bever en otter, of om soorten die op eigen gelegenheid zijn teruggekeerd naar Nederland, zoals de wolf, de wilde kat en de goudjakhals. Deze toename wordt door velen toegejuicht als een natuurbeschermingssucces maar leidt ook in toenemende mate tot spanning tussen mensen en wilde dieren en tot verschillende vormen van faunaschade.

Tegelijkertijd verandert ook onze samenleving. Er is meer polarisatie, ook in discussies en debatten rond het faunabeheer. Enerzijds is er een sterk toenemende roep voor een meer natuurinclusieve samenleving waarin fauna meer ruimte krijgt. Anderzijds neemt de druk op het landschap sterk toe van toename van recreatie tot behoefte aan ruimte voor de energie- en klimaattransitie.

In dit sterk dynamische en veranderende landschap is het huidige faunabeheer nog vaak vrij traditioneel en statisch ingericht.

In een land dat zo dichtbevolkt is als Nederland, hebben mensen en wilde dieren bovendien constant interactie, willens en wetens, of vaker, onbewust. Deze gedragsinteracties zijn een vorm van intersoortelijke communicatie. Het huidige natuurbeheer concentreert zich op het beheren van aantallen. In het project gaat onderzocht worden of intersoortelijke communicatie ingezet kan worden bij natuurbeheer.

Dit alles roept op tot de volgende algemene vraag: hoe zien we de relatie tussen mensen en wilde dieren in ons land? Gaan we door op de oude voet en proberen we de populaties terugkerende dieren in te perken? Of stimuleren en accepteren we de huidige wildlife comeback en gaan we daar ons landschap en onze samenleving op inrichten door nieuwe vormen van faunabeheer? Zo ja, hoe zouden zulke nieuwe vormen eruit zien gericht op proactief co-management van het gedrag van mensen en wilde dieren? Hoe komen we tot een faunabeheer dat beter past bij de huidige sterke veranderingen in landschap en maatschappij en

de wens voor een meer natuurinclusieve samenleving.

bron: [Wildlife.nl](https://www.wildlife.nl)